

K

KULTUR
& NÖJE06-7848293
kultur@vasabladet.fi

KAJ visar större allvar än tidigare

RECENSION. KAJ har numera sin givna plats, men testar att vidga sin position genom att tona ned det "Gambämark"-vrickade och istället vara allvarliga i uttrycket, stundvis, skrev Patrik Back om "Botnia Paradise".

Några låtar in i den andra akten av musikalen "Botnia Paradise" blir det tydligt – på scenen utspelar sig något som kan vara början på ett paradigmskifte i det som karaktäriserar det vi känner som humorgruppen KAJ.

Karaktärerna Julia (Mathilda Kruse) och Benjamin (Jakob Norrgård) sjunger pampiga musikalduetten "Dit havet tar oss", som saknar i princip allt som kan kallas humor eller österbottniska referenser. Det upprepas i mäktiga och dramatiska urladdningen "Flaggan i topp" – Johan Aspelins paradnummer i rollen som den skrupelfria kaptenen Juha-Mika "Kossu" Koskineniemi.

Låtarna har varken humor eller dialekt som ventil för skratt.

"Gambämark", trions första musikal, parodierade genren. Nu har KAJ – alltså Kevin Holmström, Axel Åhman och Jakob Norrgård – tagit ett modigt steg och skrivit några låtar utan ... skydd av humorn.

Men det finns ingen orsak till oro. "Botnia Paradise" är fylld med humor, skojiga lätttexter, fokus på vänskap och med ett brett musikaliskt utbud. Allt det som KAJ omhuldar finns här.

Historien handlar om besättningen och passagerarna på ett kryssningsfartyg som går mellan Finland och Sverige. Det är en tacksam plats för att låta karaktärer med olika bagage stöta och blöta framtidsdrömmar respektive krossade diton.

FARTYGET ÄGS av ett rederi i ekonomisk kris. Kaptenen "Kossu" Koskineniemi sparar på allt, förutom partybudgeten. Carola Sarén är kryssningsvärdinnan Sinikka, en luttrad veteran som fixar det mesta. Hennes gestaltning är nästan häpnadsväckande realistisk. De kompletteras av Julia (Mathilda Kruse), barnklubbsledaren med stora ambitioner.

Trubaduren (Markus Lytts) guidar publiken genom historien, åtminstone sporadiskt. Hans stil är väl-

Besättningen på Botnia Paradise välkomnar publiken, från vänster, Jakob Norrgård, Kevin Holmström, Carola Sarén, Tove Qvickström, Johan Aspelin, May Schjörlien, Jonas Bergqvist och Markus Lytts. FOTO: FRANK A UNGER

Så var musiken i "Botnia Paradise"

KAJ:s nya musikal innehåller 17 musiknummer. Här kan du läsa om låtarna som har nattklubbspotential och toner som gjorda för Vegatoppen.

AKT 1:

1. "BOTNIA PARADISE"

Det obligatoriska välkomna-ombord-numret. Glatt, showigt och svängigt, men samtidigt inget spektakulärt. Stundvis lite grötig sång, men inledningslåten lär mogna för varje föreställning.

2. "VÄSTERUT"

Nåja, nu råder ingen tvekan om att detta verkligen är en KAJ-musikal. Jakob Norrgård som vi lärt känna honom honom: storögt, med blicken drömskt riktad mot skyn, i ett ledmotiv för de österbottniska drömmarna om ett häftigare liv i Sverige. En låt som väntade på att KAJ skulle skriva den.

3. "THE BACHELOR OF THE SEA"

Mer välbekant och dansant KAJ-humor. Fint och naturligt samspel mellan Axel Åhman och Kevin Holmström.

4. "SVANEN SVANTES SÅNG"

Ett nummer som bör ses, inte beskrivas. Men så här mycket kan avslöjas: det innehåller en svan- och Sinikka (Carola Sarén) tar fullständigt över showen. Sarén skulle inte hamna i någons skugga i grannteaterns aktuella musikal om finska schlagerikonen Katri-Helena.

5. "ONE TRUE LOVE"

En kort stund med ornitologkärlek förpackad i 1980-talsrock framförd av en trubadur (Markus Lytts), som hämtat från Vasapuben Oliver's Inn 1992. Eller ja, förutom ornitologtemat.

6. "BEVERLY HILLS"

– "Det är roligt för att det är sant" lyder en uttjatad fras då skämt ska beskrivas. Linda Q (May Schjörlien) är en bitter artist som medverkade i Melodifestivalen 1991. "Beverly Hills" är egentligen inte roligt, men den kunde verkligen varit ett Mellobidrag. Snygg pastisch.

7. "TANSSIKÄRPÅSEN PUREMA"

Saxofonisten Robin Källdström blå-

Jakob Norrgård sjunger om de österbottniska drömmarna om ett häftigare liv i Sverige. FOTO: FRANK A UNGER

ser upp till bugg. Han och ljudesignern Dennis Lindén förtjänar beröm för att de skapar ett autentiskt plastigt och billigt saxofonsound, välbekant på kryssningsfartyg.

8. "NÄR JAG EKAPTEN"

KAJ gillar att hoppa mellan musikgenrer. Detta är sympatiskt, snyggt och jazzigt solonummer med Julia (Mathilda Kruse) som sångsolist.

9. "KUCKELIKUU"

Denna eldiga låt – med skönt pulserade bassound signerat Stefan "Kilju" Lindblom – har potential att bli en partystänkare. Även ett av flera exempel på Peter Enroths vassa gitarrspel. Låten och Dan-Oles (Holmström) och Eva-Lisas (Tove Qvickström) dans är en av musikals höjdpunkter. Påminner om John Travolta och Uma Thurman i filmen "Pulp Fiction".

10. "SÅNG OCH DANSMAN"

Linda Q (May Schjörlien) och Jakob Norrgård i en av de hårdaste och mörkaste låtarna i musikalerna. Den spektakulärt stajlade dansgruppen stjälar showen. Den kunde, bokstaveligen, krossa vilket futuristiskt Melodifestivalen-nummer som helst.

AKT 2:

11. "BOAT BONANZA"

Snabbt passerad risvart på andra akten.

12. "THIS IS PARADISE"

Det som händer på båten stannar på båten ... Då kapten "Kossu" Koski-

niemi river av personalfesten sker det till galet svängig eurodisco. Kan bli en låt för nattklubbarna i Österbotten.

13. "DIT HAVET TAR OSS"

Julia (Kruse) och Benjamin (Norrgård) i en fin och storslagen låt som alla musikalerna med självaktning ska innehålla. Dessutom renodlat allvarligt, till skillnad från det som KAJ hittills gjort. Känns som en nyckellåt för såväl KAJ som musikalerna.

14. "BACK IN BUSINESS"

Axel Åhman var länge i skuggan av Norrgård och Holmström när det gällde sången. Så är det inte längre. Detta riviga casinonummer bekräftar att Åhman numera också en är sång- och dansman som kan äga scenen. Pianisten Ralf Nyqvist och trumminen Patrick Lax skapar häftigt driv.

15. "ONE TRUE LOVE"

Lite mer ornitologrock.

16. "FLAGGAN I TOPP"

Mer renodlat KAJ-allvar. "Våga möta rädslan, ge inte upp". En mörk och storslagen låt. Johan Aspelins stora stund. "Flaggan i topp"-scenen lär fastna i mångas minnen.

17. "DÄRHJÄRTAT BOR"

Fin och förlösande avslutningslåt. Här bjuder flera av skådespelarna på fin sång, framför allt av Markus Lytts, med fin och tydlig sensmoral. Som gjord för första plats på Vegatoppen.

Patrik Back

MUSIKAL

Botnia Paradise
Av: KAJ – Kevin Holmström, Jakob Norrgård, Axel Åhman
Regi: Ida Kronholm
Scenografi: Mia-Irene Sundqvist
Kostym: Linn Wara
Koreografi: Ida Holmlund
Kapellmästare: Ralf Nyqvist
Mask-och peruk: Fia Derghokasian
Ljus: Kristoffer Svenn
Ljud: Dennis Lindén
Musikproducent: Janne Hyöty
Skådespelare: Johan Aspelin, Jonas Berg-

qvist, Markus Lytts, Tove Qvickström, Carola Sarén, Kevin Holmström, Matilda Kruse, Jakob Norrgård, May Schjörlien, Axel Åhman
Orkester: Ralf Nyqvist, Peter Enroth, Patrick Lax, Stefan Lindblom, Robin Källdström
Generalrepetition på Wasa teater den 17 september 2021.

bekant för alla (säkerligen ganska många) som upplevt valfri lokal trubadur på Vasapuben Oliver's Inn på 1990-talet.

Jakob Norrgård är Benjamin, en ung österbottnings som är förförd av Sveriges television och Melodifestivalen. Benjamin har sommarjobb på fartyget. Därefter ska han "västerut" och förverkliga sin artistdröm i Sverige.

– Om man blir känd i Sverige, då är man känd på riktigt, säger Benjamin

och belyser samtidigt ett av de teman som genomsyrar "Botnia Paradise" – att hitta sin plats.

Underhållningen på fartyget levereras av bittra schlagerdivan Linda Q (May Schjörlien), som nådde sin peak med låten "Beverly Hills" i Melodifestivalen 1991.

Resenärerna Bertel (Axel Åhman) och Dan-Ole (Kevin Holmström) bildar en österbottnisk motsvarighet till "Sällskapsresan"-duon Ole och Stig-Helmer. Bertel gör anspråk på

att vara framgångsrik och världsvan, samtidigt som han försöker tygla sitt spelmissbruk. Dan-Ole är en 40-årig hobbyornitolog som bor med mamma.

De dröjer inte länge tills de möter Eva-Lisa (Tove Qvickström), som bongar fåglar och bär praktiska kläder.

Ombord är även mc-knutten "Tuplajuusto", gestaltad med pondus av Jonas Bergqvist. Han blir en katalysator för både dåligheter och spirande kärlek.

"Botnia Paradise" är inte en galen historia med scener som får publiken att vrida sig i skratt under flera minuter, men visst strör ensemblen ut pärlor.

NORRGÅRD OCH KRUSE imponerar med fint och naturligt samspel. Deras insats i "Dit havet tar oss" lär charma många.

Bertels och Dan-Oles dialoger har den tajming som uppstår då man samarbetat så länge som Åhman och Holmström gjort. Duon bjuder på lo-

kalt präglad humor, som ibland för tankarna till trions finfina låt "Vems pojke do?"

Holmströms och Qvickströms insats i "Kuckelikuu" är ett charmant nummer med hög showstopperpotential. En ny KAJ-snackis.

Åhman briljerar i "Back in business", som drivs på av Ralf Nyqvists häftiga pianospel.

JONAS BERGQVIST är numera en klippa när det gäller att gestalta medelålders (österbottniska) män med pondus. Och hans olika frisyrrer tillhör kategorin ögongodis.

Saréns insats i "Svanen Svantes sång" är underbart roligt. Likväl saknar jag en där scen där Saréns komiska ådra kramas extra mycket, ett solonummer i någon form.

Lytts, som har fint sinne för komik och en förmåga att hålla publiken i sitt grepp med solosång, är mer nedtonat än förväntat. Men han briljerar i sista låten.

KAJ:s låtskriveri håller hög nivå.

Andra akten är ett styrkebesked även om de ibland balanserar på gränsen till det musikaliskt alltför genreförutsägbara.

Orkestern, som leds av kapellmästaren Ralf Nyqvist, är som väntat riktigt bra. Musikerna levererar ös, jazzigt sväng, pampiga musikklischéer och framkallar rysningskänslor i "Flaggan i topp". Dessutom är ensemblens körsång imponerande suggestiv och stämningsskapande.

"Botnia Paradise" handlar om att ta ett steg ut i det okända och hitta sin plats. KAJ har numera sin givna plats, men testat att vidga sin position genom att tona ned det "Gambämark"-vrickade och istället vara allvarliga i uttrycket, stundvis.

En risk? Kanske en liten, men i slutändan är resultatet likväldigt det samma: fin underhållning och tydlig sensmoral.

Patrik Back

patrik.back@vasabladet.fi
06-7848 232